

الدّرّس السّادس

إعراب الفعل المضارع (١)

فعل مضارع از جهت اعراب بر سه نوع است :

- ١ - مضارع مرفوع،
- ٢ - مضارع منصوب،
- ٣ - مضارع معجزوم؛

و هریک برای خود علامت‌های خاصی دارد.

مضارع مرفوع و علامت‌های آن

فعل مضارع در حالت عادی مرفوع است.

خوب است نگاهی به صیغه‌های مختلف این فعل داشته باشیم.

يَكْتُبَانِ تَكْتُبُون
تَكْتُبَانِ تَكْتُبَيْنَ
يَكْتُبُونَ

يَكْتُبُ أَكْتُبُ
تَكْتُبُ نَكْتُبُ

این فعل‌ها بعد از ضمایر «ا - و - ي» دارای «نون اعراب» هستند.

آخر این فعل‌ها ضممه دارد.

آیا ثبوت نون اعراب نیز علامت رفع است؟

ضممه علامت رفع است.

آری ثبوت «نون اعراب» علامت

و می‌دانیم که «ضممه» علامت

فرعی؟

اصلی؟

فرعی؟

اصلی؟

رفع است.

رفع است.

علامت‌های
رفع در فعل
مضارع

رفع مضارع با یکی از دو علامت زیر نشان داده می‌شود:

[اصلی «ـ»: يَذْهَبُ – تَذَهَّبُ]

[فرعی «ثبوت نون اعراب»: يَذْهَبَنَ – تَذَهَّبَنَ]

مضارع منصوب و علامت‌های آن

همان طور که دانستیم فعل مضارع در حالت عادی مرفوع است مگر این که بعد از عوامل خاصی قرار بگیرد.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

﴿فَاصِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ...﴾

﴿نَطَمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾

فعال‌های مضارع را پیدا کنید.

آیا علامت‌های رفع مضارع را می‌باید؟

علامت «رفع» در کدام یک از فعال‌ها وجود ندارد؟

چه حروفی قبل از فعل‌هایی که علامت رفع ندارند، آمده است؟

گاهی حروفی قبل از فعل مضارع می‌آید و آن را منصوب می‌سازد.

«أَنْ، لَنْ، كَيْ، حَتَّىٰ وَ لِـ»

«که»، «هرگز»، «تا این که»، «تا، تا این که»، «برای، برای این که»

به کاربرد این حروف دقت کنید :

آن یذهبا	یذهبان
لن تذهبا	تذهبان
لن یذهبوا	یذهبون
حتی تذهبوا	تذهبون
لندھبی	تذهبین

آن یذهب	یذهب
لن تذهب	تذهب
حتی أذهب	أذهب
لندھب	نذهب

با آمدن حروف ناصبه علامت
رفع «نون اعراب» حذف شد.

پس «حذف نون اعراب» علامت

با آمدن حروف ناصبه ضمه به
فتحه تبدیل شد.

و می دانیم که فتحه علامت

فرعی؟

اصلی؟

نصب است.

فرعی؟

اصلی؟

نصب است.

می گویند.

حروف ناصبه

به این حروف که باعث منصوب شدن فعل مضارع می شوند

علامت های
نصب در فعل
مضارع

نصب مضارع با یکی از دو علامت نشان داده می شود :

اصلی «—» : آن یذهب، لَنْ تَذهَبَ

فرعی «حذف نون اعراب» : آن یذهبا، لَنْ تَذهبوا

الضَّيْفُ

ذَهَبَ رَجُلٌ إِلَى بَيْتِ صَدِيقِهِ وَبَقَى عِنْدَهُ أَيَّامًا مُّتَوَالِيَّةَ حَتَّى صَبَرَ صَاحِبُ الْبَيْتِ
مِنْ إِقَامَتِهِ فَفَكَرَ فِي حِيلَةٍ لِيَتَخَلَّصَ مِنْهُ. فَاقْتَرَأَ عَلَى ضَيْفِهِ أَنْ يَسَاَبَقَا فِي الْقَفْزِ غَدًا
حَتَّى يَعْرُفَا مَنِ الْفَائِرُ؟ فَقَالَ لِوَلِدِهِ :

عِنْدَمَا يَقْفِرُ الضَّيْفُ إِلَى خَارِجِ الْبَيْتِ، أَغْلِقِ الْبَابَ.

صَبَاحَ الْغَدِ عِنْدَ السَّبَاقِ، قَفَرَ صَاحِبُ الْبَيْتِ ذِرَاعَيْنِ إِلَى خَارِجِ الْبَيْتِ أَمَا
الضَّيْفُ فَقَفَرَ ذِرَاعًاً وَاحِدَةً إِلَى دَاخِلِ الْبَيْتِ!

فَقَالَ صَاحِبُ الْبَيْتِ : أَنَا الْفَائِرُ، ذِرَاعَانِ مُقَابِلٍ ذِرَاعٍ وَاحِدَةٍ! فَقَالَ الضَّيْفُ :
ذِرَاعٌ وَاحِدَةٌ إِلَى دَاخِلِ الْبَيْتِ خَيْرٌ مِنْ ذِرَاعَيْنِ إِلَى الْخَارِجِ.

الحاكمُ الظالمُ و الشَّيخُ المجنونُ

ذَاتَ يَوْمٍ خَرَجَ الْحَاجُّ بْنُ يُوسُفَ لِيَتَنَزَّهَ فَصَادَفَ شِيخًا فَسَأَلَهُ :
— مَنْ أَيْنَ أَنْتَ يَا شَيْخُ؟
— مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ.

— مَا رَأَيْتَ فِي الْحَاجِ؟
— هُوَ أَظْلَمُ الْحُكَّامِ. سَوَّدَ اللَّهُ وَجْهَهُ وَأَذْخَلَهُ النَّارَ!
— أَتَعْرِفُ مَنْ أَنَا؟

أنا الحَجَاجُ.

— أَنَا فِدَاكَ. وَهَلْ تَعْرِفُ مَنْ أَنَا؟

أَنَا رَجُلٌ مِنْ هَذِهِ الْقَبْيلَةِ. أُصْبِحُ مَجْنُونًا كُلَّ يَوْمٍ مَرَّةً فِي مِثْلِ هَذِهِ السَّاعَةِ!!

أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَّةِ :

١— ما اقتَرَحَ صاحِبُ الْبَيْتِ عَلَى ضَيْفِهِ؟

٢— إِلَى أَيْنَ قَفَزَ الضَّيْفُ؟

٣— مَا كَانَ رَأَيُ الشَّيْخِ فِي الْحَجَاجِ؟

٤— مَاذَا قَالَ الرَّجُلُ حِينَ عَرَفَ الْحَجَاجَ؟

تمارين

التمرين الأول

تُرْجِمُ ما بينَ الْقَوْسَيْنِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ ثُمَّ أَجْعَلُهُ فِي الْفَرَاغِ :

- ١- نُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ الْحَقِّ (تا پیروز شویم : انتصار)
- ٢- الْمُؤْمِنُونَ فِي الْأَكْلِ وَ الشُّرُبِ . (اسراف نخواهند کرد : اُسراف)
- ٣- أَنْتِ اللَّهُ عَلَى نِعَمِهِ . (سپاسگزاری می کنی : شَكَرْتُ)

التمرين الثاني

عِينَ الْأَفْعَالِ الْمُضَارِعَةِ وَ إِعْرَابِهِ فِي الْجَملِ الْأَتِيَّةِ :

- ١- أَمْرُ اللَّهِ الْمُسْلِمِينَ أَنْ يَسْعَوْنَا عَلَى الْبِرِّ وَ التَّقْوَى .
- ٢- اللَّهُمَّ أَشَأْلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ .
- ٣- الدَّهْرُ يُخْلِقُ الْأَبْدَانَ وَ يُجَدِّدُ الْآمَالَ .

التمرين الثالث

للإعراب و التحليل الصرفي :

«لَا يَعْدِمُ الصَّبَرُ الظَّفَرَ»

– فعل مضارع هرگاه با یکی از ادوات ناصیه «آن، کی، حتی، لِ» به کار رود معادل مضارع التزامی زبان فارسی ترجمه می‌گردد :

آن یکثُب : بنویسد، که بروند. کی یَذْهَبُوا : بروند، برای این که بروند.

و هرگاه با «لن» به کار رود معادل مستقبل منفی فارسی ترجمه می‌گردد :

لَنْ يَذْهَبَ : نخواهد رفت.

صَحْنَ مَا تَرَاهُ مِنَ الْأَخْطَاءِ فِي تَرْجِمَةِ الْعَبَارَاتِ التَّالِيَةِ :

۱- «لَنْ تَنَالُوا الْبَرَّ حَتَّىٰ تُتَفَقَّعُوا مِمَّا تُحِبُّونَ»

هرگز به نیکی دست نیافید مگر از آن چه برای خود دوست داشتید اتفاق کرده باشد.

۲- «مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ : الإِجَابَةُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ وَالْمُعَارِضَةُ قَبْلَ أَنْ يَفْهَمَهُ وَالْحُكْمُ بِمَا لَا يَعْلَمُ».

از خصلت‌های نادان این است که : قبل از آن که می‌شنود پاسخ می‌گوید و قبل از آن که می‌فهمد مخالفت می‌کند و درباره آن چه نمی‌داند داوری می‌کند.

إقرأ العبارات ثم ترجمتها إلى الفارسية بعبارات مألوفة :

* الكلام في وثاقك ما لم تتكلّم به فإذا تكلّم به صرّت في وثاقه

فاخْرُنْ لِسانَكَ كَمَا تَخْرُنْ ذَهَبَكَ.

وثاق : بند أخْرُنْ : مى شوى صرّت : نگهدار

كدام جمله مفهوم صحيح آيه را مى رساند؟

الف) هوا الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِياءً وَالقَمَرَ نُورًا ... لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّنَينَ وَالحساب (يونس / ٥)

١- خورشید منشاً روشنایی ماه است.

٢- خورشید و ماه پایه و اساس تقویم نگاری هستند.

ب) لَا الشَّمْسُ يَبْغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرُ وَلَا اللَّيلُ سَابِقُ النَّهَارِ (يس / ٤٠)

١- بر عالم آفرینش، نظم حکم فرما است.

٢- شب و روز از حرکت خورشید و ماه بوجود آمده است.

ج) إِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ. وَخَسَفَ الْقَمَرُ. وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ (القيامة / ٩ - ٧)

١- خسوف و کسوف ماه و خورشید را بیان می کند.

٢- حوادث روز قیامت را بیان می کند.

الدَّرْسُ السَّابِعُ

إعراب الفعل المضارع (٢)

مضارع مجزوم و علامت‌های آن

«لَا تَحْرُنْ، إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا»

آیا این فعل را به خاطر می‌آورید؟ و می‌توانید آن را معنا کنید.

دانستیم :

اگر بخواهیم شخصی را از عملی بازداریم از مفهوم نهی استفاده می‌کنیم.

آیا روش ساختن نهی را از فعل مضارع به یاد دارید؟

نهی

لَا تَحْرُنْ

مضارع

تَحْرُنْ

لا نهی

لا

با آمدن «لا»‌ی نهی، آخر فعل ساکن شد که این سکون علامتی برای جزم است.

لَا \Leftarrow حرف ناهیه جازمه
در این حالت به
می‌گویند.
فعل مضارع \Leftarrow فعل مضارع مجزوم

حروف دیگری نیز وجود دارند که مانند «لا»‌ی نهی عمل می‌کنند. که عبارتند از «لم، لمّا، لام امر».

دقیقت کنید :

لَمْ يَكْتُبَا
لَمْ تَكْتُبِي
لَمْ يَكْتُبُوا

علامت جزم این
فعل‌ها مانند نصب
آن‌ها است یعنی
چگونه است؟

فرعی؟
صلی؟

لَمْ يَكْتُبْ
لَمْ تَكْتُبْ
لَمْ يَكْتُبْ

علامت جزم این
فعل‌ها سکون است.

فرعی؟
صلی؟

علامت‌های
جزم در فعل
 مضارع

جزم مضارع معمولاً با یکی از دو علامت زیر نشان داده می‌شود :
اصلی «_» : لم يذهب، لا تذهب
فرعی «حذف نون اعراب» : لم يذهبا، لا تذهبوا

اگر درس بخوانی، موفق می‌شوی.

به این عبارت از زبان فارسی توجه کنید :

بدانیم

به چنین جملاتی که وقوع آن مشروط باشد

جملات شرطی

می‌گویند. جملات شرطی دارای ۳ رکن است :

جواب شرط

فعل شرط

ادوات شرط

موفق می‌شوی

درس بخوانی

اگر

إنْ تَدْرُسْ، تَسْجُحْ.

به معادل جمله
شرطی بالا در زبان
عربی دقت کنید.

کلماتی که در آغاز جمله‌های شرطیه می‌آیند «ادوات شرط» نامیده می‌شوند،
مانند: **إِنْ**، **مَنْ**، **مَا**، **أَيْنَما**
«اگر»، **«هرکه»**، **«هرچه»**، **«هرجا»**

اکنون به کاربرد ادوات شرط نظری می‌افکنیم

﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ﴾

﴿وَ مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾

مَنْ يَزْرَعْ شَرًّا يَحْصُدْ نَدَامَةً.

○ در هر عبارت چند فعل وجود دارد؟ یک فعل ○ دو فعل ○ سه فعل ○

○ این فعل‌ها چه نوع فعل‌هایی هستند؟ ماضی ○ امر ○ مضارع ○

○ آیا ادوات شرط تأثیری در اعراب فعل‌ها داشته است؟

○ آری ○ خیر ○

○ اعراب فعل‌ها چگونه است؟ مرفوع ○ منصوب ○ مجزوم ○

ادوات شرط از کلمات جازمه‌ای هستند

که دو فعل مضارع بعد از خود را مجاز نمایند.

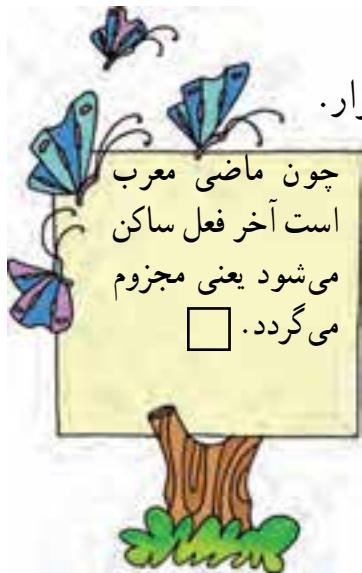
می‌کنند. اولی به عنوان فعل شرط و دومی

به عنوان جواب شرط.

اگر فعل شرط یا جواب شرط ماضی باشد

کدام یک از دو حالت رخ می‌دهد؟

إن صَبَرْتَ، أَدْرَكْتَ بِصَبْرِكَ مُنَازَلَ الْأَبْرَارِ.

چون ماضی معرب
است آخر فعل ساکن
می‌شود یعنی مجروم
می‌گردد.

چون ماضی مبني است
حرکت آن تغییر نمی‌کند
بنابراین محلّ مجروم
است.

یکی از موارد جزم فعل مضارع زمانی است که در **جواب طلب** (امر، نهی و ...)
باید :

أَدْرُشْ تَسْجَحْ : درس بخوان تا موفق شوی.

فعل طلبی جواب طلب

لَا تَكْذِبْ يُحِبِّبْ اللَّهُ : دروغ نگو تا خدا تو را دوست بدارد.

فعل طلبی جواب طلب

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

اجْتَمَعَ قَوْمٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ حَوْلَ نَبِيِّهِمْ فَقَالُوا :
يَا نَبِيَّ اللَّهِ! إِنَّ الْعَدُوَّ أَخْرَجَنَا مِنْ بِلَادِنَا وَدِيَارِنَا. ﴿إِبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
قال النبئي : إِنِّي أَعْلَمُ إِنْ يَكْتُبَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْقِتَالَ فَإِنَّكُمْ لَا تُفَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ.

الْقَوْمُ : لِمَاذَا لَا تُفَاتِلُ أَعْدَاءَنَا، لَقَدْ أَحْرَجُونَا مِنْ بِلَادِنَا وَدِيَارِنَا.
فَلَمَّا كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْقِتَالَ أَعْرَضَ كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَلَمْ يُقَاتِلُوا .
قال النبئي : ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾
الْقَوْمُ : كَيْفَ يُمْكِنُ أَنْ يُكُونَ طَالُوتُ مَلِكًا عَلَيْنَا وَهُوَ فَقِيرٌ لَا يَمْلِكُ شَيْئًا.
فَبَاحَثُوا كَثِيرًا فِيمَا فِي الْأَرْضِ فَلَمْ يَرْجِعُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ .
فِي سَاحَةِ الْقِتَالِ عِنْدَمَا شَاهَدُوا كَثْرَةً أَعْدَاءِهِمْ وَقِلَّةً عَدِيهِمْ طَلَبُوا مِنَ اللَّهِ أَنْ يُبَشِّرَ أَقْدَامَهُمْ وَقَالُوا : ﴿أَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾
وَقَالَ الْمُؤْمِنُونَ مِنْهُمْ : إِنَّنَا أَنْصَرُنَا تَطَهُّرًا مِّنْهُمْ فَلَمْ يُغَلِّبُوهُمْ بِسِرَّدٍ وَهَرَمٍ .
كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى : ﴿كَمَ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾

طريق المودة

نَصَحَّ أَحَدُ الْحُكَمَاءِ ابْنَهُ قَاتِلًا :

يَا بْنَيَّ! أَحِبُّ قَوْمَكَ يُحِبُّوكَ وَتَوَاضَعْ لَهُمْ يَرْفَعُوكَ وَابْسُطْ لَهُمْ وَجْهَكَ
يَحْتَرِمُوكَ وَأَكْرِمْ صِغَارَهُمْ - كَمَا تُكْرِمُ كِبَارَهُمْ - يُكْرِمُكَ كِبَارُهُمْ وَيَكْبِرُ عَلَى
مَوَدَّتِكَ صِغَارُهُمْ وَابْذُلْ مَالَكَ وَأَعْزِزْ جَارَكَ فِي ذِلِّكَ شَيْءٌ لَكَ سِيَادَتُكَ.

أَجِبْ عَنِ الْأَسْئِلَةِ التَّالِيَّةِ :

١ - ما قال بنو إسرائيل لنبيهم؟

٢ - هل قيل الناس طالوت ملكاً عليهم؟ و لماذا؟

٣ - ما كان سبب انتصار المؤمنين؟

٤ - كيف شئت السيادة؟

اللَّهُمَّ إِلَّا إِنْ

إِسْتَخْرَجَ مِنَ النَّصِّ الْأُولِيِّ ثَلَاثَةً أَفْعَالٍ مُضَارِعَةً ثُمَّ أَعْرِبَهَا

اللَّهُمَّ إِنْ

عَيْنَ الْجَوَابِ الصَّحِيحِ لِلأسْئَلَةِ وَفَقَاتِ لِمَاجَاءِ فِي النَّصِّ :

١- مَيْزَ إِعْرَابِ «قَوْمٌ» :

الف) خبر مفرد ب) فاعل

ج) مبتدأ د) مفعول به

٢- كَمْ مَعْرَفَةً فِي آيَةِ «إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا»؟

الف) ١ ب) ٢ ج) ٣ د) ٤

٣- عَيْنُ الخطأ عَنْ «طَالُوت» :

الف) معرب ب) جامد ج) علم د) منصرف

٤- عَيْنُ المفعولِ بِهِ فِي عَبَارَةِ «فَلِمَا كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْقِتَالَ أَعْرَضَ كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَ

لَمْ يُقَاتِلُوا» :

الف) الله ب) القتال ج) كثير د) هم

٥- ما نَوْعُ الإِعْرَابِ فِي «تَغْلَبُوا»؟

الف) فرعي ب) تقديري ج) محلّي د) أصلّي

اللَّهُمَّ إِنْ

لِلإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ :

«تَوَاضَعَ يَرْفَعُ اللَّهُ»

اقرأ النص التالي و ترجمته ثم صحي الأخطاء التي أشير إليها بخطٌ :

الجُود

خَرَجَ رَجُلٌ مَعَ أَبْنِيهِ إِلَى الصَّحْرَاءِ وَهَا يُرِيدانِ أَنْ يَصِيداً فَزَلاً عِنْدَ رَجُلٍ . كَانَ لِهِذَا الرَّجُلِ عَنْرَةٌ فَذَبَحَهُ أَهْمًا فَأَكَلَاهُ مِنْهَا .

عِنْدَمَا أَرَادَ الصَّيْفَ أَنْ يَتَرَكُ الرَّجُلَ قَالَ لِابْنِهِ : إِذْفَعْ لِهِ مَا تَهْ دِينارٌ فَقَالَ وَلَدُهُ : هُوَ فَقِيرٌ يَقْنَعُ بِالقليلِ . فَأَجَابَ : أَنَا لَا أَقْبِلُ أَنْ أَدْفَعَ لِهِ الْقَلِيلِ لِأَنَّهُ ذَبَحَ لَنَا كُلَّ مَا كَانَ عِنْدَهُ .

للتعريف :

تلاش رمز موافقیت است

– رمز موافقیت تو در درس چیست؟

– من تلاش می کنم. هر کس تلاش کند موفق می شود.

– آیا مرا در درس‌ها کمک می کنی؟

– البته، با کمال میل.

– سپاسگزارم. دوست دارم که در همه درس‌ها قبول شوم.

– چه وقت شروع کنیم؟

– امروز

– بسیار خوب، من در خدمت شما هستم.

– متشرکم.^۱

۱- تلاش : الاجتهداد – رمز موافقیت : سر النجاح – کمک می کنی : سُساِعُد – البته : طبعاً – با کمال میل : بكل سرور (بكل رغبة) – قبول شوم : أنْ أَنْجَحَ – بسیار خوب : جید جداً – خدمت شما : خدمتك

– فعل مضارع مجزوم به «لم» معنولاًً معادل مضارع منفي است :
 لم يكتب = ما كتب : نتوشت لم يذهبوا = ما ذهبوا : نرفتند
 لم يتکاسلن = ما تکاسلن : تنبلي نكردن.

– فعل شرط و جواب شرط هرگاه مضارع باشند معنولاًً معنای مضارع می دهند :
 «إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ» : اگر نیکی کنید، به خود نیکی می کنید.
 – فعل مضارع مجزوم به لام امر مانند مضارع التزامی فارسی ترجمه می شود :
 ليتهض : باید برخیزد ليعلموا : باید بدانند
 لينذهب : باید برویم

صَحَّحَ مَا تَرَاهُ مِنَ الْأَخْطَاءِ فِي تَرْجِمَةِ الْعَبَارَاتِ التَّالِيَّةِ :

۱- «قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنًا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَ لَكُنْ قُولُوا أَشْلَمْنَا»
 اعراب گفتند : ما ایمان می آوریم، بگو شما ایمان نمی آورید بلکه بگویید اسلام می آوریم.

۲- ليکن أحبت الدخائر إليك ذخيرة العمل الصالح.
 محبوب ترین توشه ها در نزد تو توشه کار نیک است.

۳- مَنْ ظَلَمَ عِبَادَ اللَّهِ كَانَ اللَّهُ حَصْمَهُ .
 هر کس به بندگان خدا ستم کرد، خداوند دشمن او بود.

اقرأ العبارات ثم ترجمتها إلى الفارسية بعبارات مألوفة :

* يا بُيَّ أَحِبْ لِغَيْرِكَ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ وَأَكْرَهَ لَهُ مَا تَكْرَهُ لَهَا وَلَا تَظْلِمْ كَمَا لَا تُحِبُّ
أَنْ تُظْلِمَ وَأَخْسِنْ كَمَا تُحِبُّ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْكَ وَاسْتَفْعِبْ مِنْ نَفْسِكَ مَا سَتَقْبِعُ مِنْ غَيْرِكَ.

استفْعِبْ : ناپسند بدار یخسن إلیک : به تو نیکی شود أَنْ تُظْلِمْ : مورد ستم واقع شوی

۱- با انتخاب کلمه مناسب ترجمه آيات زیر را کامل کنید.

الف) ﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴾ (الطلاق / ۳)

و به خدا توکل کند خدا او را کفایت می کند.

ب) ﴿ إِنْ تَرْضِيُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفُهُ لَكُمْ ﴾ (التغابن / ۱۷)

..... به خداوند وامی نیکو دهید خداوند آن را برای شما دو برابر می کند.

ج) ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴾ (آل عمران / ۹۲)

انفاق کنید پس خداوند به آن آگاه است.

۲- آيات زیر را با فعل مناسب کامل کنید.

الف) ﴿ وَمَا ... مِنْ خَيْرٍ فِإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴾ (البقرة / ۲۱۵)

و هر آن چه را از کار نیک انجام دهید خداوند بی شک به آن آگاه است.

ب) ﴿ فَادْكُرُونِي كُمْ ﴾ (البقرة / ۱۵۲)

پس مرا یاد کنید تا من نیز شما را یاد کنم.

ج) ﴿ فَمَنْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴾ (الزلزال / ۷)

و هر کس به وزن ذره ای نیکی کند آن را می بینند.